

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.267 van 6 november 2012
in de zaak A. 198.432/XII-6430**

In zake: Odette HARTEEL (overleden)
geding hervat door Nicole GODERIS en André GODERIS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat André Goderis
kantoor houdend te 8660 De Panne
Vlaanderenlaan 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de GEMEENTE DE PANNE
2. de BURGEMEESTER VAN DE GEMEENTE DE PANNE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Laurent Boudolf
kantoor houdend te 8660 Adinkerke-De Panne
Duinhoekstraat 37

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 december 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 7 oktober 2010 van de burgemeester van de gemeente De Panne tot verwijdering door het gemeentebestuur van de onwettig geplaatste windschermen aan het gebouw Zeelaan 164 op kosten van Odette Harteel, evenals van de beslissing van 13 oktober 2010 waarmee het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Panne de beslissing van de burgemeester bekrachtigt.

II. Verloop van de rechtspleging

Er is een memorie van antwoord en van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

Verzoekers hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 oktober 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat André Goderis, die verschijnt voor verzoekers, is gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Met een bericht van 14 september 2010 deelt de secretaris van de gemeente De Panne aan Odette Harteel mee dat het noodzakelijk is om onder meer de windschermen van het gebouw aan de Zeelaan 162/164 weg te nemen “in het kader van de wegeniswerken die daar momenteel worden uitgevoerd”. Het bestuur zal de constructies op eigen kosten wegnemen en stockeren; ze mogen na

afloop van de werken teruggeplaatst worden “na aanvraag en mits het bekomen van een vergunning conform de geldende reglementering”.

Namens Odette Harteel wordt op 14 september 2010 ingestemd met de verwijdering van de windschermen op voorwaarde, hoofdzakelijk, dat de windschermen nadien teruggeplaatst worden.

Volgens de raadsman van verwerende partijen, in een brief van 27 september 2010, is dat niet mogelijk omdat de windschermen onwettig zijn “vermits zij zonder enige vergunning werden geplaatst”. Herhaald wordt dat de gemeente “bereid is om zelf en op haar kosten de luifel en het windscherm af te breken en te stockeren”.

Met een brief van 6 oktober 2010 komt de raadsman van de verwerende partijen op de zaak terug. Volgens het schrijven creëren de “in stand gehouden onwettige windschermen” een gevaarlijke situatie die de openbare veiligheid in het gedrang brengt. Aangekondigd wordt dat de windschermen eerstdaags op bevel van de burgemeester afgebroken zullen worden ter vrijwaring van de openbare veiligheid en dat, aangezien er geen akkoord met een vrijwillige verwijdering van de windschermen is, de afbraak- en stockagekosten zullen worden aangerekend.

Met een brief van 7 oktober 2010, daags nadien per e-mail bevestigd, wordt namens Odette Harteel meegedeeld dat de windschermen wel degelijk “tijdelijk” mogen worden verwijderd. Er wordt toegelicht dat niet wordt begrepen dat ze “nu ineens onwettig zouden geplaatst zijn”, reden waarom niet akkoord wordt gegaan “met uw visie dat de windschermen niet mogen teruggeplaatst worden”.

Finaal beslist de burgemeester op 7 oktober 2010 dat de onwettig geplaatste windschermen aan het gebouw Zeelaan 164 door het gemeentebestuur verwijderd zullen worden, op kosten van Odette Harteel. Hij

overweegt onder meer dat er op 30 augustus 2010 werken zijn aangevat in de Zeelaan, dat de door Odette Harteel in stand gehouden onwettige windschermen een gevaarlijke situatie creëren die de openbare veiligheid in het gedrang brengt en dat het noodzakelijk is om snel de nodige maatregelen te nemen om de openbare veiligheid te garanderen.

IV. Ontvankelijkheid

4. Volgens verwerende partijen zijn verzoekers zonder belang omdat zij zich in een brief van 7 en een e-mailbericht van 8 oktober 2010 uitdrukkelijk akkoord hebben verklaard met de verwijdering van de windschermen. Bijgevolg moet de vordering als onontvankelijk verklaard worden.

5. Inderdaad blijken verzoekers zich in de voormelde brief en e-mail akkoord te hebben verklaard met een verwijdering van de windschermen omdat zij “ook wel [begrijpen] dat de werken moeten doorgaan”.

Waarmee in de brief en de e-mail werd ingestemd was evenwel slechts een tijdelijke verwijdering van de windschermen. Aangezien de windschermen niet onwettig geplaatst zijn, was – aldus de brief – niet in te zien “dat deze definitief moeten verwijderd worden” en kon niet akkoord worden gegaan “met [de] visie dat de windschermen niet mogen teruggeplaatst worden”.

6. Weliswaar betogen verwerende partijen in de memorie van antwoord dat de bestreden beslissingen geen uitspraak doen over de niet-terugplaatsing van de windschermen, toch kan de uitdrukkelijke vermelding in het dispositief van de beslissingen dat het om “onwettig geplaatste windschermen” gaat, bezwaarlijk anders worden gelezen, mede gelet op de voor geschiedenis van de beslissingen, dan als een niet mis te verstane verwijzing naar de niet-terugplaatsing.

Bovendien wijst deze voorgeschiedenis uit dat ook de beslissing om de windschermen “op kosten van mevrouw Odette Harteel” te verwijderen, direct samenhangt met de beweerde onwettigheid van de windschermen en de betwisting daarvan door verzoekers.

7. Naar de Raad van State thans moet vaststellen, blijken echter verwerende partijen niet langer te volharden in hun zienswijze dat de windschermen onwettig zijn en zonder vergunning werden geplaatst.

Nadat in het auditoraatsverslag immers werd geoordeeld dat “ontegensprekelijk” blijkt “dat de windschermen wel degelijk vergund zijn”, hebben verwerende partijen die terechte conclusie niet betwist, noch in een laatste memorie, die zij niet hebben ingediend, noch ter terechtzitting, waarop zij niet verschenen zijn of vertegenwoordigd waren.

8. In de gegeven omstandigheden kan worden bijgevalen dat verzoekers zonder actueel belang zijn, met dien verstande dat er reden is de kosten ten laste van de gemeente De Panne te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De gemeente De Panne wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 november 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest